

idet der, som bekendt, — jeg figer desværre, — savnes en meget ønskelig Genhed i Styrelsen af hele vort Jernbaneanlæg; det ligger under to forskjellige Ministerier, og deraf følger, at Tolden gaaer ind til Finantsministeren og godtgøres da senere Indenrigsministeren af Finantskassen. Men her vil jo den til Finantsministeriet erlagte Told atter komme til Godtgjærelse gennem samme Ministerium uden at passere Indenrigsministeriet. Det forekommer mig altsaa, at her er endnu mindre Grund for en saadan Afregning end den, — jeg erkjender den ikke for stor — der er tilstede med Hensyn til Statsbanerne.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges eenst. med 39 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Handelspladsenes communale Styrelse m. B. (Lovforslaget findes i Till. A. Sp. 855 ff.)

Hjerring: De Bemærkninger, jeg ved denne Behandling i al Korthed skal tillade mig at fremsætte i Anledning af det foreliggende Lovforslag, angaae nærmest den første af de 6 Communer, som omhandles i Loven, nemlig Frederiksberg. Som bekendt blive Frederiksberg Communes Anliggender styrede i Henhold til Loven af 29de December 1857 og med Hensyn til Valgene efter Loven af 23de December 1861. Efterat det communale Maskineri nu gennem adskillige Aars Brug er kommen i god Gang i Kommunen, troer jeg at turde sige, at der ikke er nogen som helst Trang til Forandring i det Bestaaende. Overhovedet troer jeg at kunne erklære, at der er en sund konservativ Stemning i Kommunen, saaledes at man ikke nærer nogen stædig Modvillie mod at opgive det Gamle, naar det virkelig er forældet, eller nogen særdeles Ulyst til at gaae ind paa Forandringer i det Bestaaende, forsaavidt disse Forandringers

Nødvendighed eller Hensigtsmæssighed maatte blive godtgjort ved fyldestgjørende Grunde. Naar imidlertid hensees til Motiverne til dette Lovforslag, forekommer det mig ikke, at de Grunde, som der anføres for Frederiksbergs Vedkommende, ere aldeles fyldestgjørende. Naar det nemlig først hedder, at der i flere af Regulativerne for disse Communer udtrykkelig er befaleet, at samme vilde være at underkaste en almindelig Revision, naar en ny Communallov for Kjøbstæderne er givet, da maa det ganske vist paastaaes, at den høitærede Indenrigsminister allerede saa hurtigt, efter at Communalloven for Kjøbstæderne er fremkommen, søger at opfylde denne Bestemmelse i Regulativerne for de Bycommuner, som disse Regulativer angaae; men jeg skal i denne Henseende tillade mig at bemærke, at Frederiksberg Commune ikke bestyres i Henhold til noget Regulativ, men til en Lov, og at der i Loven om Styrelsen af Frederiksberg Communes Anliggender aldeles ikke findes nogen Bestemmelse om, at den skal underkastes en Revision. — Den næste Grund, som anføres, er den, at „disse Communer i deres indbyrdes Forhold ikke frembyde saadanne Giendommeligheder, at der findes Anledning til for Fremtiden, saaledes som nu er Tilfældet, at ordne Styrelsen af deres communale Anliggender ved særlig Lov for hver enkelt af dem“. Det forekommer mig tværtimod, at der er en ikke ubetydelig Forskjel mellem disse i denne Lov omhandlede Communer. Alene dette forekommer mig at være en tilstrækkelig Forskjel, at Frederiksberg Sogn er den største Commune i Landet udenfor Kjøbenhavn, medens de andre 5 høre til de mindste Communer i Landet. I Frederiksberg Commune antages der nu at være mindst 12,000 Indbyggere, og blandt de andre, med Undtagelse af Marstal, er der ingen, som naaer 2000. Det kunde derfor synes noget besynderligt at sætte Frederiksberg sammen med disse 5 andre Communer. Foreløbig vilde jeg altsaa helst ønske, at Frederiksberg reent gik ud af dette Lovforslag. Hvis imidlertid den høitærede Minister bestemt holder paa, at Frederiksberg sættes i Lighed med de andre i Lovudkastet omhandlede Communer, skal jeg vel ikke sætte mig derimod; men i saa Fald maa